ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Δεκεμβρίου **1937** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **513**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

Ἀ. Ν. 992. Περὶ ἐπιβολῆς προσθέτου τέλους ἐπὶ τῶν μὴ παραλαμβανομένων πρὸς ἀνάλωσιν ἐμπροθέσμως ἐμπορευμάτων ἀλλοδαπῆς προελεύσεως. 1

Ἀ. Ν. 994. Περὶ ἱδρύσεως «Μουσείου τῶν Νεωτέρων Ἀθηνῶν». 2

Διατάγματα

Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ὑπογραφείσης τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1937 δηλώσεως περὶ ἀμοιβαίας ἐκδόσεως ἀντιγράφων ληξιαρχικῶν πράξεων ἀφορωσῶν Ἕλληνας καὶ Γάλλους ὑπηκόους. 3

Περὶ συγχωνεύσεως καὶ μεταφορᾶς Δημοτικῶν Σχολείων Ἐκπαιδευτικῆς Περιφερείας Πειραιῶς 4

Περὶ τῆς ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ εἰσαγωγῆς ζακχάρεως πρὸς παρασκευὴν συμπεπυκνομένων ὀπῶν πορτοκαλλίων ἐξαγομένων εἰς τὴν ἀλλοδαπήν 5

Περὶ συμπληρώσεως Β. Δ. 3 Νοεμβρίου 1937 περὶ φύλλων ποιότητος Ἀξιωματικῶν Β. Ν. 6

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀπονομῆς καὶ καταβολῆς ἀποζημιώσεων τῶν ἐξ ἀτυχημάτων ἐργασίας παθόντων δυτῶν 7

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου Καλλιθέας 8

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

Ἀναγκαστ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 992. 1937

Περὶ ἐπιβολῆς προσθέτου τέλους ἐπὶ τῶν μὴ παραλαμβανομένων πρὸς ἀνάλωσιν ἐμπροθέσμως ἐμπορευμάτων ἀλλοδαπῆς προελεύσεως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Νόμου 6099 τοῦ 1934 «περὶ ὀργανώσεως τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου», ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1. Ἐμπορεύματα ἀλλοδαπῆς προελεύσεως μὴ φερόμενα εἰς ἀνάλωσιν ἐντὸς τῶν διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὡρισμένων ἢ ὁριζομένων προθεσμιῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ διακανονισμοῦ τῆς ἀξίας ἢ τῆς ἀποβιβάσεως εἰς Ἑλληνικὸν λιμένα αὐτῶν, ὑποβάλλονται κατὰ τὸν πρὸς ἀνάλωσιν τελωνισμὸν εἰς πρόσθετον τέλος μὴ προσαυξανόμενον λόγῳ ἀναγκαστικοῦ δανείου καὶ ὑπολογιζόμενον μόνον ἐπὶ τοῦ δασμοῦ, ἢ προκειμένου περὶ τῶν κατὰ τὸ τελωνειακὸν δασμολόγιον ἀτελῶν ἐπὶ τοῦ δημοτικοῦ φόρου, ὡς οὗτος εἰδικῶς δι' αὐτὰ ὑπολογίζεται.

2. Τὸ πρόσθετον τοῦτο τέλος ὁρίζεται εἰς 10 ο/ο ἂν ἡ παραλαβὴ πρὸς ἀνάλωσιν ἐνεργηθῇ ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου, 20 ο/ο ἐντὸς τοῦ δευτέρου δεκαπενθημέρου, 30 ο/ο ἐντὸς τοῦ δευτέρου τριακονθημέρου καὶ 75 ο/ο ὁποτεδήποτε βραδύτερον.

3. Ἡ χρέωσις καὶ εἴσπραξις τοῦ τέλους τούτου ἐνεργεῖται συγχρόνως μετὰ τοῦ κυρίου τοιούτου.

4. Ἐξαιροῦνται τοῦ τέλους τούτου τὰ ἐπανεισαγόμενα ἐγχώρια προϊόντα ἢ ἐμπορεύματα.

5. Τὰ εἰσαγόμενα παρὰ τοῦ Δημοσίου ἢ νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου, παρὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι διαπεπιστευμένων ξένων διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων, ὡς καὶ τῶν ἐξομοιουμένων πρὸς αὐτοὺς καὶ τῶν ξένων προξενικῶν Ἀρχῶν, ἀπαλλάσσονται τοῦ προσθέτου τέλους, ἐφόσον δὲν μεσολαβῇ προμηθευτής, μεταβιβάζων τὰ φορτωτικὰ ἔγγραφα ἢ ἀναγνωρίζων διὰ τὰ ἐν ἀποταμιεύσει ἐμπορεύματα.

Κατὰ τὴν περίπτωσιν τῆς μεσολαβήσεως προμηθευτοῦ ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτοῦ, δύναται ὁ Τελώνης δι' ἀποφάσεώς του ἐπισυναπτομένης ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τὴν διασάφησιν εἰσαγωγῆς ἢ αἴτησιν ἀναλώσεως νὰ ἀπαλλάσῃ τὰ ἐμπορεύματα τοῦ προσθέτου τούτου τέλους, ἐὰν ἡ προμήθεια διὰ τῆς οἰκείας συμβάσεως ἐγένετο ἐντὸς τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος προθεσμιῶν, ἢ ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος παραλαβή των εἰς ἀνάλωσιν ὀφείλεται εἰς ἀνωτέραν βίαν. Ἐὰν ὁ προμηθευτὴς ἐνίσταται κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Τελώνου, ἀποφαίνεται ὁριστικῶς ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἢ ὁ ἁρμόδιος Γενικὸς Διοικητής».

6. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1938.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Δεκεμβρίου 1937.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
ΠΑΥΛΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη
Γ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ, Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΡΕΔΙΑΔΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Α. ΚΟΡΙΖΗΣ, Γ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ, Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, ΙΩ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Π. ΚΡΗΤΙΚΟΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, ΔΕΥΚΑΛΙΩΝ ΡΕΔΙΑΔΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Δεκεμβρίου 1937.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Γ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ

(2)

Ἀναγκαστ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 994. 1937

Περὶ ἱδρύσεως «Μουσείου τῶν Νεωτέρων Ἀθηνῶν»

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἱδρύεται ἐν Ἀθήναις Μουσεῖον τῶν Νεωτέρων Ἀθηνῶν, περιλαμβάνον ποικίλα Ἀθηναϊκὰ κειμήλια ἤτοι ἔγγραφα εἰκόνας, βιβλία, σκεύη οἰκιακὰ κλπ. ἀναγόμενα εἰς τὴν Καταλανικήν, Φραγκικὴν Τουρκικήν, Ἐπαναστατικὴν καὶ Ὀθώνειον περίοδον τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, χαρακτηρίζοντα δὲ τὰς περιόδους ταύτας.

2. Τὰ κειμήλια ταῦτα προέρχονται ἢ ἐκ δωρεᾶς ἢ ἐκ δανεισμοῦ πρὸς ἔκθεσιν βραχείας ἢ μακρᾶς διαρκείας, ἢ ἐξ ἀγορᾶς.

3. Τὰ χρονικὰ ὅρια τοῦ περιεχομένου τοῦ Μουσείου τῶν Νεωτέρων Ἀθηνῶν δύνανται νὰ ἐπεκταθῶσι καὶ ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 1 ἀναφερομένων.

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ Μουσεῖον τῶν Νεωτέρων Ἀθηνῶν ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου Διοικήσεως τῆς Πρωτευούσης καὶ ἐγκαθίσταται προσωρινῶς ἐν τῷ παρὰ τὸ Ὡρολόγιον τοῦ Κυρρήστου Ἀνδρονίκου παλαιῷ τεμένει.

2. Λόγῳ τῆς ἐξαιρετικῆς τοπικῆς φύσεως τοῦ Μουσείου τῶν Ἀθηνῶν καθίσταται παρ' αὐτῷ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Ὑπουργοῦ Διοικητοῦ τῆς Πρωτευούσης ὡς Προέδρου, τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων ὡς Ἀντιπροέδρου, ἑνὸς Δημοτικοῦ Συμβούλου Ἀθηνῶν, δύο μελῶν τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἀθηναίων τοῦ τόπου ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου αὐτῆς ὁριζομένων, τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἀρχαιοτήτων, Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθν. Παιδείας καὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐφόρου τῶν Βυζαντινῶν Μνημείων.

Χρέη Γραμματέως ἐκτελεῖ ὁ ἕτερος τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἑνώσεως.

3. Ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ διαχειρίζεται πᾶσαν χρηματικὴν δωρεὰν ἢ ἄλλον τακτικὸν ἢ ἔκτακτον πόρον ὑπὲρ τοῦ Μουσείου, ὁθενδήποτε ὁριζόμενον καὶ κατατιθέμενον ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος εἰς εἰδικὸν λογαριασμὸν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Μουσείου τῶν Νεωτέρων Ἀθηνῶν. Πᾶσα δαπάνη τοιαύτη ἐκτελεῖται συμφώνως πρὸς τοὺς περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ νόμους.

Ἄρθρον 3.

Τοὺς οἰκονομικοὺς πόρους τοῦ Μουσείου ἀποτελοῦν αἱ ἐτήσιοι εἰσφοραὶ τοῦ Ὑπουργείου Διοικήσεως Πρωτευούσης καὶ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, αἱ ἐκ τοῦ δικαιώματος εἰσόδου εἰς αὐτὸ εἰσπράξεις καὶ πᾶσα δωρεά, κληρονομία, κληροδότημα κλπ.

Ἄρθρον 4.

1. Διευθυντὴς τοῦ Μουσείου τῶν Ἀθηνῶν ἐπὶ μισθῷ Εἰσηγητοῦ ὁρίζεται ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς εἷς τῶν Ἀθηναίων τοῦ Τόπου, εἰδικὸς περὶ τὴν ἱστορίαν τῶν Ἀθηνῶν τῶν ἐν τῷ Μουσείῳ περιλαμβανομένων περιόδων. Οὗτος δύναται νὰ μετέχῃ καὶ ὡς Γραμματεὺς τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ προσληφθῇ καὶ Ἐπιμελητὴς τοῦ Μουσείου ἐπὶ μισθῷ Γραμματέως Β΄ τάξεως, ἔχων γνῶσιν τῆς ἱστορίας τῆς πόλεως καὶ ἀνήκων εἰς τὴν Ἕνωσιν τῶν Ἀθηναίων τοῦ Τόπου.

3. Πρὸς φύλαξιν τῶν ἐν τῷ Μουσείῳ κειμηλίων διορίζεται προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ καὶ ἀποφάσει τῆς Ἐπιτροπῆς εἷς φύλαξ ἐπὶ μισθῷ φύλακος ἀρχαιοτήτων α΄ τάξεως.

Ἄρθρον 5.

Πᾶσα δαπάνη πρὸς μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ συντηρήσεως τοῦ Μουσείου καὶ πλήρωσιν ἄλλων ἀναγκῶν αὐτοῦ καταβάλλεται ἐκ τῶν ἰδίων πόρων τοῦ Μουσείου μετ' ἀπόφασιν τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 6.

Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑποχρεοῦται ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ νὰ συντάξῃ κανονισμὸν διέποντα τὰ τῆς λειτουργίας τοῦ Μουσείου καὶ πᾶσαν λεπτομέρειαν. Ὁ κανονισμὸς οὗτος ἐγκρινόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθν. Παιδείας κυροῦται διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος προτάσει αὐτοῦ ἐκδιδομένου.

Ἄρθρον 7.

Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τοῦ Μουσείου τό τε περιεχόμενον καὶ ἡ περιουσία αὐτοῦ περιέρχονται εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Δεκεμβρίου 1937.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
ΠΑΥΛΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ
Τὰ Μέλη
Γ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ, Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΡΕΔΙΑΔΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Α. ΚΟΡΙΖΗΣ, Γ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ, Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, ΙΠΠ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΔΗΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Π. ΚΡΗΤΙΚΟΣ, ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ ΡΕΔΙΑΔΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Δεκεμβρίου 1937.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Γ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(3)

Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ὑπογραφείσης τῇ 11ῃ Ὀκτωβρίου 1937 Δηλώσεως «περὶ ἀμοιβαίας ἐκδόσεως ἀντιγράφων ληξιαρχικῶν πράξεων ἀφορωσῶν Ἕλληνας καὶ Γάλλους ὑπηκόους».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Δηλοῦμεν ὅτι ὑπογραφείσης ἐν Παρισίοις τῇ 11ῃ Ὀκτωβρίου τοῦ 1937 μεταξὺ Ἡμῶν, ἀφ' ἑνὸς, καὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, ἀφ' ἑτέρου, Δηλώσεως «περὶ ἀμοιβαίας ἐκδόσεως ἀντιγράφων τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων τῶν ἀφορωσῶν Ἕλληνας καὶ Γάλλους ὑπηκόους», ἧς τὸ κείμενον ἕπεται ἐν Γαλλικῷ πρωτοτύπῳ καὶ Ἑλληνικῇ μεταφράσει:

DECLARATION

Le Gouvernement hellénique et le Gouvernement de la République française, désirant assurer la délivrance gratuite réciproque des expéditions d'actes de l'état civil réclamées dans un intérêt administratif et au profit de personnes indigentes, sont convenus de ce qui suit :

«Le Gouvernement hellénique, pour les Français nés, reconnus, légitimés, adoptés, mariés, divorcés ou décédés en Grèce et le Gouvernement français, pour les sujets hellènes nés, reconnus, légitimés, adoptés, mariés, divorcés ou décédés en France, s'engagent à délivrer sans frais, à l'autre partie contractante des expéditions litterales des actes de l'état civil dressés sur leur territoire respectif, lorsque la demande en sera faite dans un intérêt administratif.

Les Gonvernements hellénique et français s'engagent aussi à délivrer sans frais pour le même objet les expéditions des actes de l'état civil concernant des étrangers de nationalités autres que la nationalité hellénique ou française.

Les Gouvernements hellénique et français se délivrent gratuitement les expéditions d'actes de l'état civil demandées pour leurs ressortissants respectifs indigents.

La demande sera faite à l'autorité locale de chaque pays par la mission diplomatique on par les Consuls de l'autre pays; la demande spécifiera sommairement le motif, par exemple : «intrérêt administratif» ou «indigence de l'Hellène (ou du Français) requérent».

Le fait de la délivrance d'une expédition d'un acte de l'état civil ne préjugera en rien de la puestion de la nationalité de l'intéressé au regard des daux Gouvernements».

La présente déclaration entrera en vigueur le 1er janvier 1938, et remplacera la précédente déclaration concernant l'échange des expéditions des actes de l'état civil, signée à Paris le 20 Février 1933 entre la France et la Grèce, le dernier arrangement a été dénoncé et a cessé d'être en vigueur 31 Mai 1937.

En foi de quoi, les soussignés M. POLITIS, Ministre de Grèce près le Gouvernement français et M. Yvon DELBOS, Ministre des Affaires Etrangères de la République Français, dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, ont signé la présente déclaration et y ont apposé leurs cachets respectifs.

Fait, à Paris, en double exemplaire, le 11 Octobre 1937.

(Signé) N. POLITIS
(Signé) Yvon DELBOS

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, ἐπιθυμοῦσαι νὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν δωρεὰν ἀμοιβαίαν παροχὴν ἀντιγράφων ληξιαρχικῶν πράξεων ζητουμένων ἐν τῷ συμφέροντι τῆς Διοικήσεως καὶ πρὸς ὄφελος ἀπόρων προσώπων, συνεφώνησαν περὶ τῶν ἀκολούθων:

«Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, διὰ τοὺς Γάλλους γεννωμένους, ἀναγνωριζομένους, νομιμοποιουμένους, υἱοθετουμένους, νυμφευομένους, διαζευγνυομένους, ἢ ἀποβιοῦντας ἐν Ἑλλάδι, καὶ ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις, διὰ τοὺς ὑπηκόους Ἕλληνας, γεννωμένους, ἀναγνωριζομένους, νομιμοποιουμένους, υἱοθετουμένους, νυμφευομένους, διαζευγνυομένους, ἢ ἀποβιοῦντας ἐν Γαλλίᾳ, ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ χορηγῶσιν ἄνευ δαπάνης, εἰς τὸ ἕτερον συμβαλλόμενον μέρος ἀκριβῆ κατὰ λέξιν ἀντίγραφα τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων τῶν συντασσομένων ἐπὶ τοῦ οἰκείου αὐτῶν ἐδάφους, ὅταν ἡ αἴτησις περὶ αὐτοῦ θὰ γίνεται ἐν τῷ συμφέροντι τῆς Διοικήσεως.

Αἱ Κυβερνήσεις Ἑλληνικὴ καὶ Γαλλικὴ ἀναλαμβάνουσιν ἐπίσης τὴν ὑποχρέωσιν νὰ χορηγῶσιν ἄνευ δαπάνης περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἀντίγραφα τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων, ἀφορωσῶν ἀλλοδαπούς, ἄλλης ἐθνικότητος, ἐκτὸς τῆς ἑλληνικῆς ἢ γαλλικῆς.

Αἱ Κυβερνήσεις Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας χορηγοῦσι πρὸς ἀλλήλας δωρεὰν τὰ ἀντίγραφα ληξιαρχικῶν πράξεων αἰτουμένων διὰ τοὺς οἰκείους αὐτῶν ἀπόρους ὑπηκόους.

Ἡ αἴτησις θὰ ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἐπιτόπιον ἀρχὴν ἑκάστης χώρας διὰ τῆς διπλωματικῆς ἀρχῆς ἢ διὰ τῶν Προξένων τῆς ἑτέρας χώρας· ἡ αἴτησις θὰ καθορίζῃ συνοπτικῶς τὴν αἰτίαν, ἐπὶ παραδείγματι: «συμφέρον διοικητικόν» ἢ «ἀπορία τοῦ αἰτοῦντος Ἕλληνος (ἢ Γάλλου).

Τὸ γεγονὸς τῆς παροχῆς ἀντιγράφου ληξιαρχικῆς πράξεως δὲν θὰ προδικάζῃ οὐδόλως τὸ ζήτημα τῆς ὑπηκοότητος τοῦ ἐνδιαφερομένου ἔναντι τῶν δύο Κυβερνήσεων.

Ἡ παροῦσα δήλωσις θὰ ἀρχίσῃ ἰσχύουσα τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1938, καὶ θὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν προηγουμένην δήλωσιν τὴν ἀφορῶσαν τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἀντιγράφων τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων, τὴν ὑπογραφεῖσαν ἐν Παρισίοις τὴν 20ὴν Φεβρουαρίου 1933 μεταξὺ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἑλλάδος, τῆς τελευταίας συμφωνίας καταγγελθείσης καὶ παυσάσης νὰ ἰσχύῃ τὴν 31ην Μαΐου 1937.

Εἰς πίστωσιν αὐτοῦ, οἱ ὑπογεγραμμένοι Ν. ΠΟΛΙΤΗΣ, Πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος παρὰ τῇ Γαλλικῇ Κυβερνήσει, καὶ ὁ κ. YVON BELBOS, Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, δεόντως ἐξουσιοδοτημένοι ὑπὸ τῶν οἰκείων αὐτῶν Κυβερνήσεων, ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Δήλωσιν καὶ ἐπέθεσαν τὰς οἰκείας αὐτῶν σφραγίδας.

Ἐγένετο ἐν Παρισίοις, εἰς διπλοῦν, τὴν 11ην Ὀκτωβρίου 1937.

(Ὑπογραφαί)
Ν. ΠΟΛΙΤΗΣ
YVON DELBOS

Ἀποδεχόμεθα, ἐγκρίνομεν καὶ ἐπικυροῦμεν τὴν Δήλωσιν ταύτην κατὰ πάντας αὐτῆς τοὺς ὁρισμούς, ὑποσχόμενοι νὰ τηρῶμεν αὐτὴν πιστῶς Ἡμεῖς τε καὶ οἱ Ἡμέτεροι Διάδοχοι, καὶ νὰ μὴ παραβῶμεν αὐτήν, μηδ' ἐπιτρέψωμεν τὴν παρ' ἄλλων οἱωνδήποτε παράβασιν αὐτῆς.

Εἰς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω ὑπεγράψαμεν τὴν ἐπικύρωσιν ταύτης καὶ διετάξαμεν τὴν σήμανσιν αὐτῆς διὰ τῆς Μεγάλης τοῦ Κράτους Σφραγίδος.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, τῇ 6ῃ Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἑβδόμου ἔτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Δεκεμβρίου 1937.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

ΠΑΥΛΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Μόνιμος Ὑφυπουργὸς

Ν. ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ

(4)

Περὶ συγχωνεύσεως καὶ μεταφορᾶς δημοτικῶν σχολείων Ἐκπαιδευτικῆς Περιφερείας Πειραιῶς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Νόμου 4397, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας Ὑπουργοῦ, στηριζομένῃ εἰς σχετικὴν πρότασιν τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως Πειραιῶς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Συγχωνεύομεν τὸ 13ον διτάξιον δημοτικὸν σχολεῖον Πειραιῶς καὶ τὸ 28ον (νῦν 13ον) διτάξιον τοιοῦτον εἰς ἓν τετρατάξιον δημοτικὸν σχολεῖον Β΄ Πειραιῶς μὲ ἕδραν ἐν τῇ συνοικίᾳ Καλλιπόλεως.

Μεταφέρομεν τὴν ἕδραν τοῦ 19ου ἑξαταξίου δημοτικοῦ σχολείου Πειραιῶς εἰς Ἅγιον Γεώργιον Κερατσινίου Β΄ Πειραιῶς καὶ μετονομάζομεν εἰς 9ον ἑξατάξιον Ἁγίου Γεωργίου Κερατσινίου Β΄ Πειραιῶς, διότι ἡ τοιαύτη μεταφορὰ συμφέρει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Δεκεμβρίου 1937.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

ΠΑΥΛΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ Ἐθν. Παιδείας Ὑπουργὸς

Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(5)

Περὶ τῆς ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ εἰσαγωγῆς ζαχχάρεως πρὸς παρασκευὴν συμπεπυκνωμένων ὀπῶν πορτοκαλλίων ἐξαγομένων εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει 1) τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Νόμου 4607 τῆς 1ης Μαΐου 1930 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου νόμων», 2) σχετικὴν γνωμοδότησιν τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Συμβουλίου τῆς Βιομηχανίας, 3) Σύμφωνον γνώμην τῆς Διαρκοῦς Ἐπιτροπῆς Μελέτης τοῦ Δασμολογίου καὶ τῶν Ἐμπορικῶν συμβάσεων καὶ 4) σχετικὴν γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἐργοστασιάρχας τοὺς ἀσκοῦντας σοβαρὰν βιομηχανίαν παρασκευῆς συμπεπυκνωμένων ὀπῶν ἐσπεριδοειδῶν, ἡ ἐπὶ παρακαταθήκῃ τῶν εἰσαγωγικῶν τελῶν καὶ παρομαρτούντων φόρων καὶ δικαιωμάτων, παραλαβὴ ζαχχάρεως τῆς δασμολογικῆς κλάσεως 28, πρὸς παρασκευὴν συμπεπυκνωμένων ὀπῶν πορτοκαλλίων καὶ ἐξαγωγὴν αὐτῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ ἀποταμίευσιν εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ Δημοσίου ἢ τὰς ἀποθήκας τῆς Προνομιούχου Ἑταιρείας Γενικῶν Ἀποθηκῶν τῆς Ἑλλάδος, ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς ζαχχάρεως.

Ἡ εἰσαγωγὴ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριζομένης ζαχχάρεως ἐπιτρέπεται μόνον διὰ τῶν Τελωνείων α΄ τάξεως καὶ εἰς ποσότητα ἑκάστοτε οὐχὶ κατωτέραν τῶν 1000 χιλ)μων. Ἡ δὲ ἐξαγωγὴ ἢ ἀποταμίευσις τῶν ἐκ ταύτης παρασκευασθησομένων συμπεπυκνωμένων ὀπῶν, δέον νὰ γίνεται διὰ τῆς αὐτῆς Τελωνειακῆς Ἀρχῆς δι' ἧς ἐγένετο καὶ ἡ εἰσαγωγὴ τῆς ζαχχάρεως.

Ἄρθρον 2.

Οἱ ἐργοστασιάρχαι οἱ βουλόμενοι νὰ τύχωσι τοῦ πλεονεκτήματος τῆς ἐπὶ παρακαταθήκῃ τῶν δασμῶν παραλαβῆς ζαχχάρεως, ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλωσι πρὸς τοῦτο, ἠτιολογημένην αἴτησιν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ὁρίζουσαν τὴν πόλιν καὶ τὴν θέσιν ἐν ᾗ ἔχουσιν ἐγκατεστημένον τὸ ἐργοστάσιον αὐτῶν καὶ τὸ Τελωνεῖον δι' οὗ πρόκειται νὰ γίνῃ ἡ εἰσαγωγὴ τῆς παραληφθησομένης ζαχχάρεως.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ σύμφωνον γνώμην Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ προϊσταμένου τῆς οἰκείας Τελωνειακῆς Ἀρχῆς, ἐξ ἑνὸς χημικοῦ τοῦ ἁρμοδίου Παραρτήματος τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου, βαστζομένης δὲ εἰς ἐπιτόπιον ἐξέτασιν τῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ αἰτοῦντος βιομηχάνου καὶ ἐφ' ὅσον τηροῦνται αἱ προϋποθέσεις τοῦ Διατάγματος προβαίνει εἰς τὴν χορήγησιν τοῦ αἰτουμένου πλεονεκτήματος καὶ κοινοποιεῖ τὴν ἀπόφασίν του εἰς τὸν ἐργοστασιάρχην καὶ τὸν ἁρμόδιον Τελώνην καὶ εἰς τὸ οἰκεῖον Παράρτημα τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους.

Τὸ πλεονέκτημα τοῦτο δύναται διὰ μεταγενεστέρας ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἀνακληθῇ ἐφ' ὅσον ὁ τυχὸν τοῦ πλεονεκτήματος ἐργοστασιάρχης δὲν συνεμορφώθη πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 3.

Ἐν τῇ κατατεθησομένῃ αἰτήσει ἀποστολῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ ἀποταμιεύσεως τῶν παραχθέντων ἐκ τῆς ἀτελῶς παραληφθείσης ζαχχάρεως, συμπεπυκνωμένων ὀπῶν, ἀναγράφεται ἐκτὸς τῶν λοιπῶν κατὰ τοὺς Τελωνειακοὺς νόμους ὁριζομένων, στοιχείων, τὸ εἶδος τοῦ συμπεπυκνωμένου ὀποῦ τὸ μικτὸν καὶ καθαρὸν βάρος αὐτοῦ καὶ ἡ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν πρόσθετος περιεκτικότητος αὐτοῦ εἰς ζάκχαριν.

Κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἢ ἀποταμίευσιν παρίσταται πλὴν τοῦ ἁρμοδίου Τελωνειακοῦ ὑπαλλήλου καὶ εἷς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Παραρτήματος τοῦ Γ.Χ.Κ., ὅστις μετὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τοῦ βάρους καὶ τοῦ εἴδους τοῦ ἐξαγομένου συμπεπυκνωμένου ὀποῦ προβαίνει εἰς τὴν ἐνέργειαν κανονικῆς δειγματοληψίας, λαμβανομένου δείγματος εἰς διπλοῦν ἐκ 250 γραμμαρίων περίπου ἕκαστον, ἅτινα σφραγίζονται διὰ τῆς σφραγῖδος τῶν ἐνεργούντων τὴν δειγματοληψίαν ὑπαλλήλων καὶ τῆς τοῦ ἐξαγωγέως, συνταχθέντος σχετικοῦ πρωτοκόλλου προσυπογραφομένου καὶ ὑπὸ τοῦ ἐξαγωγέως ἢ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ.

Ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως μετὰ τῶν δύο δειγμάτων παραλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ συμπράττοντος ὑπαλλήλου τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους ἢ Παραρτήματος αὐτοῦ, ὅστις ὑποβάλλει ταῦτα εἰς τὸ Γενικὸν Χημεῖον ἢ τὸ ἁρμόδιον Παράρτημα αὐτοῦ, ὅπερ προβαίνει εἰς τὴν ἀνάλυσιν τοῦ ἑνὸς τῶν δειγμάτων καὶ προσδιορίζει τὸ περιεγόμενον εἰς αὐτὸ σάκχαρον (καλαμποσάκχαρον), ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἀναλύσεως καὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐξαγομένου συμπεπυκνωμένου

ὁπού, ὑπολογίζει τὴν περιεχομένην ποσότητα ζακχάρεως, συντάσσον τὴν περὶ τούτου ἔκθεσιν ἣν διαβιβάζει εἰς τὴν ἁρμοδίαν τελωνειακὴν Ἀρχήν.

Ὁ καθορισμὸς τῆς περιεχομένης ζακχάρεως εἰς τοὺς συμπεπυκνωμένους ὁποὺς πορτοκαλλίων ἐξευρίσκεται ἐκ τῆς σχέσεως :

$$\Sigma = [\ (1-5\alpha)\ X\ 0{,}95].\ 1{,}01$$

ἔνθα:

Σ=Τὸ ζητούμενον ποσὸν τῆς περιεχομένης ζακχάρεως.

Ι=Τὸ ἐκ τῆς ἀναλύσεως εὑρεθὲν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν συνολικὸν ποσὸν τοῦ εἰς τὸν συμπεπυκνωμένον ὁπὸν περιεχομένου σακχάρου ἐκπορραπτμένου εἰς ἰμβερτοσάκχαρον.

α=εὑρεθὲν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ξηρὸν ὑπόλειμμα τοῦ συμπεπυκνωμένου ὁποῦ, ἄνευ σακχάρου (μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἰμβερτοσακχάρου 1).

1,01=Συντελεστὴς μετατροπῆς τοῦ καλαμοσακχάρου εἰς ζάκχαριν κοινήν.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀναλύσεως, κοινοποιεῖ ἡ Τελωνειακὴ Ἀρχὴ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον ἐξαγωγέα ἢ ἀποταμιευτήν, ὅστις δικαιοῦται ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἀναλύσεως ἐὰν ἐνίσταται κατὰ τοῦ περὶ αὐτῆς ἀποτελέσματος.

Ἡ δευτέρα αὕτη ἀνάλυσις γίνεται ὑπὸ τῆς Δ)σεως τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους πρὸς ἣν ὑποβάλλεται τὸ ταχύτερον τὸ φυλασσόμενον δεύτερον δεῖγμα μετ' ἀντιγράφου τῆς τε ἐκθέσεως δειγματοληψίας καὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἀναλύσεως. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δευτέρας ταύτης ἀναλύσεως εἶναι ὑποχρεωτικὸν διὰ τὸν ἐξαγωγέα.

Ἄρθρον 4.

Ἐὰν ἐκ τῆς χημικῆς ἀναλύσεως ἐξακριβωθῇ ὅτι, ὁ ἐξαγόμενος ἢ ἀποταμιευόμενος ὁπὸς περιέχει ἐκτὸς τῆς ζακχάρεως καὶ ἄλλας γλυκαντικὰς ὕλας, π. χ. ἀμυλοσιρόπιον κλπ., ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ ἀναλογοῦν ἐπὶ τῆς περιεχομένης ζακχάρεως ποσὸν παρακατατεθέντων εἰσαγωγικῶν τελῶν καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων εἰσάγεται ὡς τακτικὸν Δημόσιον ἔσοδον, εἰσπράττεται δὲ καὶ πρόσθετον τέλος 50 ο)ο, ἀνακαλουμένου καὶ τοῦ χορηγηθέντος πλεονεκτήματος τῆς ἀτελοῦς παραλαβῆς ζακχάρεως.

Ἄρθρον 5.

Ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἐκθέσεως ἀναλύσεως καὶ τῶν λοιπῶν δικαιολογητικῶν τῆς ἀποταμιεύσεως καὶ τῶν ἀποδεικτικῶν τῆς πραγματοποιήσεως τῆς φορτώσεως ἀποδίδει εἰς τὸν ἐργοστασιάρχην ἐκ τῶν παρακατατεθέντων τελῶν κλπ. τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὰ ἐξαχθέντα ἢ ἀποταμιευθέντα εἴδη ποσόν.

Ἄρθρον 6.

Τὴν ἐπομένην τῆς λήξεως τῆς ἐν ἄρθρῳ 1 παρ. 1 τοῦ παρόντος ὁριζομένης προθεσμίας χρεοῦται ἡ σχετικὴ αἴτησις μεταποιήσεως διὰ τὸ ποσὸν τῶν μήπω ἐξαχθεισῶν ἢ μήπω ἀποταμιευθεισῶν πρώτων ὑλῶν ὑπὸ μορφὴν συμπεπυκνωμένου ὁποῦ πορτοκαλλίων καὶ εἰσάγεται τὸ ἀναλογοῦν εἰς ταῦτα ποσὸν τῶν παρακατατεθέντων εἰσαγωγικῶν τελῶν καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων, ὡς τακτικὸν Δημόσιον ἔσοδον.

Εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Δεκεμβρίου 1937.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
ΠΑΥΛΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Οἱ Ὑπουργοί
Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφ)γὸς
ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ
Ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας
Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

(6)

Περὶ συμπληρώσεως Β. Διατάγματος 3 Νοεμβρίου 1937 «περὶ φύλλων ποιότητος Ἀξιωματικῶν Β. Ν.».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 68 ἕως 71 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 905) 1937 Α. Νόμου «περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν Β. Ν.» (Φ. Ε. Κ. 426 Τεῦχος Α' 1937), προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑφυπουργοῦ, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Γ. Ε. Ν. καὶ σύμφωνον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας γνωμάτευσιν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Διατάγματος 3 Νοεμβρίου 1937 «περὶ φύλλων ποιότητος ἀξιωματικῶν Β. Ν.» (Φ. Ε. Κ. 451 Τεῦχος Α 1937) τροποποιούμενον ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 3.— Ἁρμοδιότης Ναυτικῶν Ἀρχῶν.

Ἁρμόδιαι πρὸς σύνταξιν φύλλων ποιότητος ἀξιωματικῶν εἶναι αἱ κάτωθι Ν. Ἀρχαί:

1. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν.

α) Διὰ τοὺς Ἀρχηγοὺς καὶ γενικῶς τοὺς Γενικοὺς Ἀξιωματικοὺς τοῦ Β. Ν. Τὰ φύλλα ποιότητος τούτων δὲν διαβιβάζονται εἰς τὸ Τμῆμα Προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου, ἀλλὰ τηροῦνται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.

2. Οἱ Ἀρχηγοί:

α) Διὰ τοὺς ὑπ' αὐτοὺς ἀνωτέρους Διοικητάς.

β) Διὰ τοὺς Διοικητὰς Στολίσκων ἢ Μοιρῶν ἐφ' ὅσον οὗτοι δὲν ὑπάγονται ὑπὸ Ἀνωτέρους Διοικητάς.

γ) Διὰ τοὺς Κυβερνήτας ἐφ' ὅσον οὗτοι δὲν ὑπάγονται ὑπὸ Ἀνωτέρους Διοικητάς.

δ) Διὰ τοὺς Διευθυντὰς ἢ Διοικητὰς Ὑπηρεσιῶν ἐφ' ὅσον οὗτοι δὲν ὑπάγονται ὑπὸ Ἀνωτέρους Διοικητάς.

2. Διὰ τοὺς Ἀρχιεπιστολεῖς, Ὑπασπιστὰς καὶ Γραμματεῖς αὐτῶν.

3. Ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς Β. Ν. ἐπὶ πλέον ἐκείνων, ἅτινα συντάσσει ὡς Ἀρχηγός:

α) Διὰ τοὺς ἀνεξαρτήτους Ἀνωτέρους Διοικητάς.

β) Διὰ τοὺς εἰδικοὺς ἐπιθεωρητὰς τοῦ Β. Ν.

γ) Διὰ τὸν Πρόεδρον τοῦ Δ. Ναυτοδικείου.

δ) Διὰ τὸν Πρόεδρον τῆς Α. Ν. Υ. Ε.

ε) Διὰ τὸν Διευθυντὴν Ν. Ν. Πειραιῶς.

4. Ὁ Ἀρχηγὸς Γ. Ε. Ν. ἐπὶ πλέον ἐκείνων ἅτινα συντάσσει ὡς Ἀρχηγός:

α) Διὰ τοὺς Διευθυντὰς ἁπασῶν τῶν Διευθύνσεων τοῦ Ὑπουργείου.

β) Διὰ τοὺς Διοικητὰς Ν. Σ. Πολέμου καὶ Σ. Ν. Δ.

γ) Διὰ τοὺς Ναυτικοὺς Ἀκολούθους.

δ) Διὰ τοὺς ἐν ἀποστολῇ πρὸς παραλαβὴν ὑλικοῦ εὑρισκομένους Πλοιάρχους.

ε) Διὰ τοὺς Κυβερνήτας Πλοίων τελούντων ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ὑπουργείου.

στ) Διὰ τοὺς ἀνωτέρους ἀξιωματικούς:

Τοὺς διατελοῦντας εἰς ἀργίαν δι' ἀπολύσεως ἢ προσκαίρου παύσεως, διαθεσιμότητα, ἀναρρωτικὴν ἢ κανονικὴν ἄδειαν, διάθεσιν τοῦ Ὑπουργείου.

Τοὺς δι' οἱονδήποτε λόγον μὴ ὑπηρετοῦντας εἰς ὀργανικὴν θέσιν ἐν τῷ Β. Ν. ἐξαιρουμένων ἐκείνων δι' οὓς προβλέπουσι αἱ παράγραφοι 10, 11, 12, 13 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Τοὺς ὁπωσδήποτε μὴ προβλεπομένους ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Πρὸς τοῦτο τὸ Τμῆμα Προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου ὑπο-

βάλλει εἰς τὸν Ἀρχηγὸν Γ. Ε. Ν. κατὰ τὴν ὡρισμένην ἐποχὴν πίνακα τῶν ὡς ἄνω ἀξιωματικῶν.

5. Οἱ ἀνώτεροι Διοικηταί:

α) Διὰ τοὺς ὑπ' αὐτοὺς Διοικητὰς Στολίσκων ἢ Μοιρῶν.

β) Διὰ τοὺς Κυβερνήτας, συμβουλευόμενοι πρὸς τοῦτο τοὺς οἰκείους Διοικητὰς Στολίσκων ἢ Μοιρῶν.

γ) Διὰ τοὺς Διευθυντὰς ἢ Διοικητὰς Ὑπηρεσιῶν.

δ) Διὰ τὸν Ἀρχιεπιστολέα, Ὑπασπιστὴν καὶ γραμματέα αὐτῶν.

6. Οἱ Κυβερνῆται καὶ Διευθυνταὶ ἢ Διοικηταὶ Ὑπηρεσιῶν διὰ πάντας τοὺς ὑπ' αὐτοὺς ἀξιωματικούς.

7. Οἱ Ἀρχιεπιστολεῖς διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ Ἐπιτελείου τῆς Ν. Δυνάμεως ἢ Ν. Διοικήσεως.

Ἐάν τις ἐξ αὐτῶν εἶναι ἀρχαιότερος τοῦ Ἀρχιεπιστολέως, τὸ φύλλον συντάσσει ὁ Ἀρχηγὸς ἢ ὁ Ἀνώτερος Διοικητής.

8. Οἱ Διοικηταὶ τῶν Ν. Σχολῶν διὰ τοὺς ἐν τῇ Σχολῇ φοιτῶντας ἀξιωματικούς.

9. Ὁ Διευθυντὴς Διοικήσεως τοῦ Ὑπουργείου διὰ τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὰς κατηγορίας τῆς παραγράφου 4στ τοῦ παρόντος, κατωτέρους ἀξιωματικούς.

10. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀης Διευθύνσεως Γ. Ε. Ν.

α) Διὰ τοὺς ὑπὸ ἐκπαίδευσιν διατελοῦντας ἀξιωματικοὺς εἰς Σχολὰς μὴ ὑπαγομένας εἰς τὸ Β. Ν., αἵτινες πρὸς τοῦτο ἁρμοδίως τὰς ἀναγκαίας περὶ αὐτῶν πληροφορίας.

β) Διὰ τὸν Προϊστάμενον τοῦ Ναυτολογικοῦ Γραφείου Πειραιῶς.

11. Ὁ Διευθυντὴς τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου:

Διὰ τοὺς μεμονωμένους ἐν ἀποστολῇ πρὸς παραλαβὴν ὑλικοῦ εὑρισκομένους ἀξιωματικοὺς πλὴν πλοιάρχων. Ἐὰν ἡ ἀποστολὴ εἶναι συγκεκροτημένη ὑπὸ Ἀρχηγόν, τὰ φύλλα ποιότητος τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἀποστολῆς συντάσσονται ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ αὐτῆς καὶ τούτου τὸ φύλλον, ἐφ' ὅσον φέρει βαθμὸν κατώτερον τοῦ πλοιάρχου, συντάσσεται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ Τ. Υ.

12. Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Στρατιωτικοῦ οἴκου τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως.

Διὰ τοὺς ὁπωσδήποτε ἀνήκοντας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Αὐλῆς ἀξιωματικούς. Πρὸς τοῦτο μεριμνᾷ τὸ Τμῆμα τοῦ Προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου.

13. Οἱ Προϊστάμενοι Στρατιωτικῶν ἢ Ἀεροπορικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Διὰ τοὺς παρ' αὐταῖς ἀπεσπασμένους ἀξιωματικούς. Πρὸς τοῦτο μεριμνᾷ τὸ Τμῆμα Προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου.

14. Δι' ἀξιωματικοὺς τυχὸν ὑπηρετοῦντας εἰς δύο θέσεις ὑποβάλλουν φύλλον ποιότητος ἀμφότεροι οἱ Προϊστάμενοι αὐτῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ὑπὸ στοιχεῖον α' παράγραφος τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος τῆς 3 Νοεμβρίου 1937 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἑξῆς:

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν διὰ τοὺς Ἀνωτέρους Διοικητάς.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεται ἡ τοῦ παρόντος δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Δεκεμβρίου 1937.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

ΠΑΥΛΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑφυπουργὸς

ΙΠ. ΠΑΠΑΡΑΣΙΛΕΙΟΥ

(7)

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀπονομῆς καὶ καταβολῆς ἀποζημιώσεων τῶν ἐξ ἀτυχημάτων ἐργασίας παθόντων δυτῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 43, 44, 45, 46, 47 καὶ 50 παράγραφος Στ'. τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 560)1937 «περὶ σπογγαλιείας», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑφυπουργοῦ, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 39)1937 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἐν τῷ παρόντι Β. Διατάγματι θεωροῦνται :

Ὡς Υ. Ε. Ν., τὸ Ὑφυπουργεῖον Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας.

Ὡς Ν. Α. Τ., τὸ Ναυτικὸν Ἀπομαχικὸν Ταμεῖον.

Ὡς Α. Ν. Υ. Ε., ἡ Ἀνωτάτη Ναυτικὴ Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπή.

Ὡς Διοικητικὴ Ἀρχή, ἡ ἀστυνομικὴ τοιαύτη ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτῆς οἱαδήποτε δημοσία ὑπηρεσία θεωρουμένη ὡς Ἀρχή.

Ὡς Διοικητικὸν Συμβούλιον, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ν.Α.Τ.

Ὡς Ναυτικὴ Ἀρχή, ἐν μὲν τῷ ἐσωτερικῷ ἡ Λιμενικὴ Ἀρχή, ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ ἡ Ἑλληνικὴ Προξενικὴ τοιαύτη ἢ ὁ Προξενικὸς Λιμενάρχης.

Ὡς Κεφάλαιον Δυτῶν, τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 560 τοιοῦτον.

Ὡς Ἑροπλιστής, ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 560 θεωρούμενος τοιοῦτος.

Ὡς δύτης, ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 560 θεωρούμενος τοιοῦτος.

Ἄρθρον 2.

Ἡ συνεπείᾳ ἀτυχήματος ἐπελθοῦσα εἰς δύτην ἀνικανότης, περὶ ἧς τὸ ἄρθρον 43 τοῦ Νόμου 560 «περὶ σπογγαλιείας», ὡς καὶ ὁ βαθμὸς αὐτῆς, βεβαιοῦνται ὑπὸ τῆς Α. Ν. Υ. Ε., ἐνώπιον τῆς ὁποίας διατάσσεται ἡ ἐμφάνισις τοῦ παθόντος δύτου ἅμα τῇ ὑπ' αὐτοῦ ὑποβολῇ εἰς τὸ Ν. Α. Τ. τῆς περὶ ἀποζημιώσεως αἰτήσεώς του.

Ἄρθρον 3.

1. Διὰ τὴν κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον ἐνεργουμένην ἰατρικὴν ἐξέτασιν συντάσσεται ὑπὸ τῆς Α. Ν. Υ. Ε. γνωμάτευσις καθορίζουσα κατὰ πλειοψηφίαν τὴν πάθησιν τοῦ δύτου, τὰ αἴτια καὶ συνθήκας, ὑφ' ἃς αὕτη ἐπῆλθεν, ὡς καὶ τὸ ποσοστὸν ἐπελθούσης ἀνικανότητος. Ἡ γνωμάτευσις αὕτη ὑποβαλλομένη ἐντὸς δεκαημέρου εἰς Ν.Α.Τ. κοινοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ ἐντὸς εἰκοσαημέρου εἰς ἐξετασθέντα δύτην.

2. Ὁ ἐξετασθεὶς δύτης δικαιοῦται νὰ προσβάλῃ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν τὴν ἀπόφασιν ταύτην δι' αἰτήσεώς του ὑποβαλλομένης εἰς τὸ Ν.Α.Τ. ἐντὸς δεκαημέρου ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκ νέου ἰατρικὴν αὐτοῦ ἐξέτασιν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ Α. Ν. Υ. Ε. συγκροτεῖται, συμφώνως πρὸς τὰς καθωρισμένας περιπτώσεις ἀναθεωρήσεως, ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου Ὑγειονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, ὡς Προέδρου, τοῦ πλοιάρχου Προέδρου τῆς Α. Ν. Υ. Ε. καὶ τοῦ ἀντιπλοιάρχου ἰατροῦ τοῦ Γ.Ε.Ν. ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ τοῦ ἀρχαιοτέρου τῶν ἀντιπλοιάρχων ἰατρῶν, ὡς μελῶν.

3. Τὰ ἔξοδα τῆς ὑπὸ τῆς Α.Ν.Υ.Ε. ἰατρικῆς ἐξετάσεως βαρύνουσι τὸ Κεφάλαιον Δυτῶν.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐὰν ὁ λόγῳ ἀνικανότητος αἰτούμενος ἀποζημίωσιν δύτης ἰσχυρίζεται, ὅτι λόγῳ τοῦ ἐπελθόντος αὐτῷ ἀτυχήματος δὲν δύναται νὰ προσέλθῃ πρὸς ἐξέτασιν ἐνώπιον τῆς Α. Ν.

Υ. Ε. διατάσσεται ὑπὸ τοῦ Ν. Α. Τ. ἡ ἐμφάνισις αὐτοῦ ἐνώπιον εἰς πλησιεστέρας πρὸς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς του Ναυτικῆς Ἀρχῆς ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτῆς οἱασδήποτε ἑτέρας Διοικητικῆς Ἀρχῆς, ἐνώπιον τῆς ὁποίας καὶ βεβαιοῦται δι' ἰατρικῆς ἐξετάσεως τὸ ἀληθὲς τοῦ ἰσχυρισμοῦ του. Τὰ ἔξοδα τῆς ἰατρικῆς ταύτης ἐξετάσεως βαρύνουσι τὸν ἐνδιαφερόμενον.

2. Ἐὰν ὁ παθὼν δύτης δηλώσῃ, ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ ἐμφανισθῇ λόγῳ τῆς παθήσεώς του ἐνώπιον τῶν ὡς ἄνω ἀρχῶν, ἡ ἰατρικὴ αὐτοῦ ἐξέτασις διενεργεῖται κατ' οἶκον παρισταμένης πάντως τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς. Τὰ ἔξοδα τῆς ἰατρικῆς ταύτης ἐξετάσεως βαρύνουσι καὶ πάλιν τὸν ἐνδιαφερόμενον.

3. Διὰ τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐνεργουμένην ἰατρικὴν ἐξέτασιν συντάσσεται παρὰ τοῦ ἐξεταστοῦ ἰατροῦ ἔγγραφος πιστοποίησις, ἥτις μετ' εἰδικῆς ἐκθέσεως τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς ὑποβάλλεται παρ' αὐτῆς εἰς τὸ Ν.Α.Τ., ὅπερ βεβαιούμενον οὕτω περὶ τῆς παθήσεως τοῦ δύτου τοῦ διαφένοντος ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἀναθέτει ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῶν ὡς ἄνω στοιχείων εἰς δύο ναυτικοὺς ἢ στρατιωτικοὺς ἰατροὺς κατὰ προτίμησιν ἐκ τῶν εἰδικευμένων εἰς τὰ τῆς ἐργασίας τῶν δυτῶν τὴν ἐκ νέου λεπτομερῆ ἐξέτασιν τοῦ παθόντος. Ἐὰν ὁ παθὼν δύτης διαμένῃ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὁ καθορισμὸς τῶν ἐξεταστῶν ἰατρῶν γίνεται ὑπὸ τοῦ Ν.Α.Τ. ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήψεως τῶν ὡς ἄνω στοιχείων καὶ ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς τοῦ τόπου διαμονῆς τοῦ δύτου, ἐκ τῶν εἰς τὸ μέρος τοῦτο διαμενόντων δύο ἐκ τῶν καλλιτέρων πολιτικῶν ἰατρῶν. Οἱ ὡς ἄνω ἐξετασταὶ ἰατροὶ προβαίνοντες εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ παθόντος δύτου καθορίζουσιν ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτῶν τὰ αἴτια καὶ τὰς συνθήκας, ὑφ' ἃς ἔλαβε χώραν τὸ ἀτύχημα, ὡς ἐπίσης καὶ τὸ κατὰ τὴν γνώμην αὐτῶν ποσοστὸν τῆς ἐπελθούσης ἀνικανότητος. Διὰ τὴν εἰς ἀμφοτέρας τὰς ὡς ἄνω περιπτώσεις ἐξέτασιν ταύτην συντάσσεται ἔκθεσις τῶν ἐξεταστῶν ἰατρῶν, ἥτις ὑποβάλλεται τὸ ταχύτερον διὰ τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς εἰς τὸ Ν. Α. Τ., ὅπερ ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως ταύτης εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον ἐντὸς εἰκοσαημέρου ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς αὐτῆς. Ὁ ἐνδιαφερόμενος δύναται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς τοιαύτης κοινοποιήσεως νὰ προσβάλῃ τὴν ἔκθεσιν ταύτην καὶ νὰ ζητήσῃ ἐπανεξέτασιν αὐτοῦ. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ Ν.Α.Τ. ἀναθέτει εἰς δύο ἀνωτέρους ἀξιωματικοὺς ἰατροὺς τοῦ Β. Ν. ἐκ τῶν μὴ συμμετασχόντων εἰς τὴν προηγουμένην ἐξέτασιν, ὅπως μεταβαίνοντες εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τοῦ παθόντος προβῶσιν εἰς ἐπανεξέτασιν αὐτοῦ καὶ τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοστοῦ τῆς ἀνικανότητός του.

4. Τὰ ἔξοδα μεταβάσεως καὶ ἡ ἀποζημίωσις τῶν ἐξεταστῶν ἰατρῶν βαρύνουσι τὸν ἐνδιαφερόμενον, ὅστις ὅμως ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν αὐτῶν ἅμα τῇ λήψει τῆς ἀποζημιώσεώς του. Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ Ν.Α.Τ. δύναται τῇ αἰτήσει των ἐξεταστῶν ἰατρῶν νὰ χορηγήσῃ εἰς αὐτοὺς μέρος ἢ καὶ ὁλόκληρον τὸ χρηματικὸν ποσὸν τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν ἀποζημίωσιν αὐτῶν καὶ τὰ ἔξοδα μεταβάσεώς των. Εἰς περίπτωσιν μὴ ἐγκρίσεως ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ν.Α.Τ. οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως, ἢ ἐφ' ὅσον ἡ ἐπιδικασθησομένη τοιαύτη ἀποζημίωσις δὲν ἐπαρκεῖ τυχὸν διὰ τὰ ἀνωτέρω ἔξοδα καὶ ἀποζημιώσεις, ταῦτα βαρύνουσι τὸ Κεφάλαιον Δυτῶν.

5. Εἰς περίπτωσιν διαφωνίας τῶν ἐξεταστῶν ναυτικῶν ἢ στρατιωτικῶν ἰατρῶν ὡς πρὸς τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοστοῦ τῆς ἐπελθούσης ἀνικανότητος, ἀποφαίνεται ἡ Α.Ν.Υ.Ε., εἰς ἣν παραπέμπεται ἡ σχετικὴ ἔκθεσις κατὰ μὲν τὴν πρώτην ἐξέτασιν μετὰ τὴν πάροδον τῆς προθεσμίας καθ' ἣν δικαιοῦται κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα νὰ προσβάλῃ αὐτὴν ὁ παθὼν δύτης κατὰ δὲ τὴν δευτέραν ἐξέτασιν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς αὐτῆς τῇ ὑπηρεσίᾳ.

Ἄρθρον 6.

1. Ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ Ν.Α.Τ. ὑποβολῆς τῆς τελευταίας κατὰ τ' ἀνωτέρω ἰατρικῆς γνωματεύσεως συνέρχεται πρὸς ἐκδίκασιν τῆς ὑποβληθείσης αἰτήσεως ἀποζημιώσεως τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ν.Α.Τ. συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 560 πρὸς κανονισμὸν τῆς χορηγητέας ἀποζημιώσεως.

2. Ἡ κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 560 ἀπαιτουμένη ἔγγραφος γνωστοποίησις εἰς τὸν παθόντα δύτην καὶ τὸν ἐνδιαφερόμενον ἐφοπλιστὴν δέον νὰ γίνεται δέκα τουλάχιστον ὁλοκλήρους ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως.

3. Εἰς περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ μὴ ἀνευρέσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐφοπλιστοῦ ἢ παθόντος δύτου ἡ κατὰ τὰ ὡς ἄνω ἐπίδοσις τῆς ἐγγράφου εἰδοποιήσεως δύναται νὰ γίνῃ εἰς τοὺς νομίμους αὐτῶν ἀντιπροσώπους, μὴ ὑπαρχόντων δὲ τοιούτων ἡ πρόσκλησις τοῦ ἐφοπλιστοῦ ἢ δύτου γίνεται διὰ καταχωρήσεως δημοσιεύσεως εἰς μίαν καθημερινὴν ἐφημερίδα τῆς πρωτευούσης πέντε τουλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως τῶν σχετικῶν ἐξόδων καταβαλλομένων παρὰ τοῦ Ν. Α. Τ. εἰς βάρος τῆς χορηγηθησομένης ἀποζημιώσεως, ἢ εἰς περίπτωσιν μὴ ἐπιδικάσεως τοιαύτης, ἢ ἀνεπαρκείας αὐτῆς, εἰς βάρος τοῦ Κεφαλαίου Δυτῶν.

4. Τηρηθεισῶν τῶν ὡς ἄνω διατυπώσεων ἡ μὴ ἐμφάνισις τοῦ παρόντος δύτου ἢ ἐφοπλιστοῦ ἢ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἀποζημιώσεως οὐδόλως παρακωλύει τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 6.

1. Κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ν Α. Τ. συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως προσκομίζεται ὑπὸ τοῦ Τμηματάρχου τῶν Συντάξεων τοῦ Ν. Α. Τ. ἡ σχηματισθεῖσα συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 560) 1937 δικογραφία περὶ τοῦ ἀτυχήματος, ἥτις μετὰ τὴν ὑποβολὴν αὐτῆς ὑπὸ τῆς Ναυτικῆς Ἀρχῆς τοῦ τόπου, ἔνθα ἔλαβε χώραν τὸ ἀτύχημα εἰς τὸ Υ. Ε. Ν. καὶ τὴν παρὰ τούτου ἐνέργειαν τῶν δεόντων διὰ τὴν ποινικὴν δίωξιν τῶν τυχὸν ὑπαιτίων, διαβιβάζεται ἐγκαίρως πρὸς τὸ Ν. Α. Τ., ἵνα τεθῇ ὑπ' ὄψιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς περὶ ἀποζημιώσεως αἰτήσεως.

2. Ἐκτὸς τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δικογραφίας σχετικῶς μὲ τὰς συνθήκας, ὑφ' ἃς ἔλαβε χώραν τὸ ἀτύχημα, τίθενται ὑπ' ὄψιν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ν. Α. Τ. καὶ αἱ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον ἰατρικαὶ γνωματεύσεις, δι' ὧν βεβαιοῦται ἡ ἀνικανότης τοῦ δύτου καὶ ὁ βαθμὸς αὐτῆς.

Ἄρθρον 7.

1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ν. Α. Τ. μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν πάντων τῶν σχετικῶν στοιχείων τῶν ἀφορώντων τὸ ἀτύχημα τοῦ παθόντος δύτου καὶ μετ' ἀκρόασιν τόσον αὐτοῦ, ὅσον καὶ τοῦ ἐφοπλιστοῦ, ἢ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτῶν, τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων των ὡς καὶ τοῦ Ὑπουργικοῦ Ἐπιτρόπου, προβαίνει εἰς τὴν ἔκδοσιν ἠτιολογημένης ἀποφάσεως, ἐν ᾗ καθορίζεται τὸ ποσοστὸν τῆς χορηγητέας ἀποζημιώσεως συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 560 καὶ τοῦ ἀπὸ 24)7)1920 Β. Δ. «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν Νόμων περὶ εὐθύνης πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ἐξ ἀτυχήματος ἐν τῇ ἐργασίᾳ παθόντων ἐργατῶν ἢ ὑπαλλήλων».

2. Ἡ οὕτω ἐκδιδομένη ἀπόφασις κοινοποιεῖται ἐντὸς δεκαημέρου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της εἰς τὸν παθόντα δύτην καὶ τὸν ἐφοπλιστὴν ἢ τοὺς νομίμους αὐτῶν ἀντιπροσώπους.

Ἄρθρον 8.

1. Εἰς περίπτωσιν θανάτου τοῦ ὑποστάντος τὸ ἀτύχημα δύτου, εἴτε εὐθὺς ἀμέσως ὡς ἔλαβε χώραν τὸ ἀτύχημα, εἴτε μεταγενεστέρως πρὸ τῆς ὑπ' αὐτοῦ λήψεως τῆς ἀποζημιώσεως, δικαιοῦνται εἰς ταύτην τὰ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 24 Ἰουλίου 1920 Β. Διατάγματος «περὶ κωδικοποιή-

σεως τῶν Νόμων περὶ εὐθύνης πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ἐξ ἀτυχήματος ἐν τῇ ἐργασίᾳ παθόντων ἐργατῶν ἢ ὑπαλλήλων πρόσωπα ὡς τοῦτο καθορίζεται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 43 παρ. 4 τοῦ Α. Νόμου 560.

Διὰ τὴν ὑπὸ τῶν δικαιουμένων εἰς ταύτην προσώπων λῆψιν ἀποζημιώσεως ἀπαιτεῖται ἡ ὑπ' αὐτῆς ὑποβολὴ σχετικῆς αἰτήσεως ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 45 παρ. 1 τοῦ ὡς ἄνω Α. Νόμου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας.

2. Ἡ περὶ ἀποζημιώσεως αἴτησις δύναται νὰ ὑποβληθῇ καὶ νὰ εἶναι ὑπογεγραμμένη ὑπὸ οἱουδήποτε τῶν δικαιουμένων προσώπων τοῦ ἀποβιώσαντος, ἡ ἐκδίκασις ὅμως τῆς αἰτήσεως ταύτης ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν εἰς πάντα γενικῶς τὰ δικαιούμενα πρόσωπα διανομὴν τῆς ἐκδικασθησομένης ἀποζημιώσεως κατὰ λόγον τοῦ κατὰ νόμον ποσοστοῦ, καθ' ὃ κληρονομοῦσιν οὗτοι τὸν ἀποβιώσαντα.

Ἄρθρον 9.

1. Κατὰ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ περίπτωσιν ἐφαρμόζεται ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 2—6 διαδικασία ἀπαιτουμένης μόνον τῆς ὑποβολῆς ἐπισήμου βεβαιώσεως περὶ τοῦ ἐπελθόντος θανάτου τοῦ παθόντος δύτου ὑπὸ τῆς Ναυτικῆς ἢ Διοικητικῆς Ἀρχῆς.

2. Ἡ ἐκδιδομένη ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ν. Α. Τ. ἀπόφασις κοινοποιεῖται ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ δύτου εἰς πάντα τὰ δικαιούμενα κατὰ τὰ ἀνωτέρω πρόσωπα ὡς καὶ εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον ἐφοπλιστὴν ἐντὸς πενθημέρου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς.

Ἄρθρον 10.

1. Διὰ τὴν καταβολὴν τῆς ἐπιδικασθείσης ἀποζημιώσεως εἰς τὸν παθόντα δύτην ἢ τὰ δικαιούμενα κατὰ τὰ ἀνωτέρω πρόσωπα ἀπαιτεῖται ἡ κατάθεσις παρὰ τῇ ἁρμοδίᾳ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ν. Α. Τ. πιστοποιητικοῦ ταυτότητος.

2. Εἰδικῶς διὰ τὰ δικαιούμενα πρόσωπα εἰς περίπτωσιν θανάτου τοῦ δύτου ἀπαιτεῖται προσέτι καὶ ἡ κατάθεσις πάντων τῶν ἀπατουμένων κατὰ νόμον στοιχείων διὰ τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἰδιότητός των ταύτης.

Ἄρθρον 11.

1. Ἡ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ν. Α. Τ. ἐκδοθεῖσα κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀπόφασις δύναται νὰ ἐκκληθῇ, εἴτε ὑπὸ τοῦ παθόντος δύτου, εἴτε εἰς περίπτωσιν θανάτου αὐτοῦ, ὑπὸ τῶν δικαιουμένων κατὰ τ' ἀνωτέρω προσώπων ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 46 παρ. 2 τοῦ Ἀν. Νόμου 560)1937 τριμήνου προθεσμίας ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐρετῶν.

2. Τὸ Ν. Α. Τ. ἅμα τῇ κοινοποιήσει αὐτῷ τῆς τοιαύτης προσφυγῆς ὀφείλει νὰ διαβιβάσῃ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐρετῶν ὁλόκληρον τὸν φάκελλον τῆς σχηματισθείσης δικογραφίας μετ' ἀντιγράφου τῶν πρακτικῶν τῆς συνεδριάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ν. Α. Τ. ἐν ᾗ συνεζητήθη ἡ αἴτησις ἀποζημιώσεως.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Δεκεμβρίου 1937.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

ΠΑΥΛΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑφυπουργὸς

ΔΕΥΚΑΛΙΩΝ ΡΕΔΙΑΔΗΣ

---

(8)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου Καλλιθέας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.» ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ ἰσχύοντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 1396 ἐ. ἔ. γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 158 ἐ. ἔ. πρᾶξιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Καλλιθέας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ—Διοικητοῦ Πρωτευούσης, ἐγκρίνομεν τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ὁδοῦ ἐντὸς τοῦ 99 οἰκοδ. τετραγώνου ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Σχεδίων πόλεων τεθεωρημένῳ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 67853 ἐ. ἔ. πράξεως αὐτοῦ σχετικῷ διαγράμματι.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Δεκεμβρίου 1937.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

ΠΑΥΛΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης Ὑπουργὸς

Κ. ΚΟΤΖΙΑΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου